

каси + заемитѣ на окръжия и общини е достигнала на 16.₃ мил. лв. прѣзъ 1890 г. За бързото развитие на ипотечната операция, при всичкитѣ ѝ формалности и тежки берни, способствуваше сѫщо така високиятъ приливъ (crédit) отъ срочни влогове, вслѣдствие повишението процента на лихвата имъ отъ 5 до 7 $\%$, както и продължението срока на ипотечнитѣ "заеми отъ 1 на 30 години, съ което се даваше възможност на банковите клиенти да погасятъ дълга си постепенно въ единъ сравнително дълъгъ периодъ отъ 30 години.⁴⁾

При всичко това срѣдствата на банката сѫ оставали по-долу отъ търсенето на капитали. По смѣтка, направена възвъ основа на баланса отъ 1 ноемврий 1891 г. на банката, послѣдната имаше на разположение, съгласно чл. 32 отъ устава си, 19.288 хил. лв., а бѣше раздала срѣщу ипотеки, на общини и земли, каси 21.473 хил. лв., сир. тя бѣше ангажирана за ипотекарната си операция повече срѣдства, отколкото трѣбваше.⁵⁾ Не оставаше друго нищо, освѣнѣнъ да се сключи другъ ипотекаренъ заемъ. Съ тази цѣль пакъ бѣ внесенъ законопроектъ да се разрѣши на банката издаването на ипотекарни облигации за 20 мил. лева номинални максимумъ. Този законопроектъ получи сила на законъ на 3 януари 1892 г. Съгласно този законъ, банката сключи въ 1893 г. у Deutsche Bank втори заемъ отъ 30 мил. зл. лева, въ който влѣзе и първоначалния заемъ отъ 1889 г. Но въ дѣйствителностъ заемъ отъ 1893 г. бѣ само на сума 26 мил. зл. лева, защото 4 мил. ferme биоха взети веднага, слѣдъ като се сключи първиятъ ипотекаренъ заемъ. Отъ тѣзи 26 мил. Deutsche Bank трѣбваше да вземе задължително 6 мил. зл. лв. по емисионенъ курсъ 84 $\%$. За останалата сума се установиха двѣ опции: по 10 мил. съ емисионенъ курсъ по 86 $\%$ и 88 $\%$. Понеже Deutsche се възползува съ втората опция, то Б. Н. Банка е емитириала до сега облигации само за 20 мил. лв. Добититѣ отъ тѣзи заеми срѣдства на сума 17 $\frac{1}{2}$ мил. лв., платими въ 33 години, дадоха на банката възможностъ относително широко да развие ипотечната си операция.⁶⁾

Срѣдниятъ размѣръ на сумите по тѣзи два заема, утилизирани отъ банката за нуждите на нейните ипотечни операции, се е движилъ както слѣдва:

хиляди лева	хиляди лева
1889	3.996 ₈
1890	3.875 ₇
1891	3.754 ₂
1892	3.635 ₅
1893	7.501 ₇
1894	12.163 ₄
1895	17.372 ₂
1896	19.413 ₀
1897	19.067 ₂
1898	18.818 ₀
1899	18.562 ₃
1900	18.293 ₅
1901	18.020 ₃
	1886/1890
	1891/1895
	1896/1900
	1901/1905
	1886/1895
	1896/1905
	1886/1905
	12.092 ₆

⁴⁾ Заемитѣ, сключвани до 16. XII. 1889 г., сир. при режима на 1 год. срокъ на ипотечнитѣ заеми, de facto не сѫ се погасявали слѣдъ изтичането на годината, а сѫ се продължавали редъ години, до като самата банка е била принудена, слѣдъ прѣустановяването да отпуска нови заеми прѣзъ 1888 год., да опреѣдѣли размѣръ отъ 10 % за погашение на склученитѣ до тогава заеми, което е равносъщично съ изплащане на заемитѣ въ срокъ отъ 10 години. (Вж. „Сборника отъ окръжни писма, издадени отъ Б. Н. Банка прѣзъ 1886 – 1905 година“, официално издание, София, 1908, стр. 237 и 240).

⁵⁾ Вж. Дневници на VI об. Н. Събрание, втора сесия, кн. III, стр. 95.

⁶⁾ Вж. „Кредитът и банковото дѣло въ България“ отъ Г. Бѣлковски. (Сборникъ на Министерството на Просвещението, кн. XVI, стр. 89-90).

⁷⁾ Това перо е съставено отъ сумите по смѣтка „ипотекаренъ заемъ 1893“ и „подлежащи на изплащане облигации отъ заема 1893“. Послѣдната смѣтка е отнесена въ баланситѣ, начиная отъ 21 май 1908 г., въ групата „разни пасиви“.